

Rozhlasový scénář

(Dolores Suchánková, Adéla Císařová, Eva Jovandičová, Barbora Hubáčková, Daniela Halysya)

Paní Dagmar Ryčlová se narodila v roce 1942. Její rodiče byli velice vzdělaní a s totalitními režimy se nikdy neztotožnili.

Rodina Ryčlových období po válce vnímala radostně. Jezdili do Jevan, kde měli dům. Nebylo toho po válce moc, ale byli nadšení. Pak přišel rok 1948...

My jsme byli na lyžích na Černé Hoře, tam jsme lyžovali jako děti, znáte to. Děda volal, že se okamžitě musíme vrátit do Prahy, že tam se něco děje. Tak jsme sedli na autobus a moje matka čekala třetí dítě, druhého mého bráchu, a byla tedy v jiném stavu a měla na sobě kožich. Nastoupili jsme do autobusu. Autobus byl plný, tedy ji nepustili sednout vůbec.

Dědeček paní Ryčlové se vyučil lahůdkářem u pana Lipperta a vlastnil lahůdkářství ve Vinohradské ulici.

Dědeček chtěl lahůdkářství předat. Díky změně režimu se ale rozhodl, že obchod otci malé Dáši nedá. Naštěstí, protože všechny kamarádky, jejichž rodiče si majetek rozhodli ponechat, nemohly studovat.

Tady v Praze se začalo mlít všechno a byl neklid v rodině, že jo, protože ještě netušili co bude, protože nikoho nenapadly ty všechny věci co budou následovat. V únoru samozřejmě zabrali krámy, babička dostala důchod 200 korun, takže přišli prakticky o všechno. Tu vilu v těch Jevanech nám obsadili a představte si, že chlapy se nám nastěhovali do peřin a do všeho. Otec tomu jednomu dal facku a dědeček to šel uplácet, aby ho nezavřeli.

Místo zabavené vily si dědeček pořídil rozpadlou chatu v Harrachově, aby byl v pohraničí český vliv.

Tatínek se živil loutkovým divadlem, maminka šla do práce a Dáša musela zatápět a vodit bráchy do školy.

Ačkoli takzvané velké dějiny přinesly paní Dáše mnoho životních zvrátů,

přesto se jí podařilo nejen vychovat své děti, ale i generaci dalších jako učitelka později i ředitelka školy.
Dodnes je velice aktivní. Její životní heslo je VYDRŽET!